

Psykolog- nævnets årsberetning 2022

Psykolognævnet

www.psykolognaevnet.dk

Indholdsfortegnelse

Forord	3
Autoriserede psykologer skal sørge for samtykke fra forældremyndighedsindehaver(e)	6
Anvendelse af en ikke autoriseret psykolog som undersøger	8
Manglende medvirken – og konsekvensen heraf	10
Hvilke krav stilles der efter psykologloven til pædagogisk-psykologiske vurderinger?	12
Afklaring af opdraget som børnesagkyndig ved retten	14
Hvad er en aktindsigt og er råmateriale omfattet?	16
Partsindlæg – uden kritik	18
Psykolognævnet er en tilsynsmyndighed – Hvem kan kontakte Psykolognævnet?	20
Konfliktmægling	24
Ekstern supervision kan i visse tilfælde gives inden for samme organisation	25
Tal og figurer	27

Alle billeder i beretningen er modelfotos.

Forord

Af formand Sanne Bager
og ankechef for sekretariatet
Maria Louise Friis

2022 har for Psykolognævnet og dets sekretariatet budt på en del forskelligartede og meget spændende opgaver, afklaringer, drøftelser samt mange nævnsmøder og afgørelser.

1) Det fremgår af servicelovens § 50, stk. 3.

Ny stedfortræder for nævnets formand

Nævnets formand, dommer Sanne Bager, blev i maj 2022 suppleret af stedfortræder dommer Vivi Sønderkov Møller. Formanden og dennes stedfortræder har delt møderne imellem sig, hvilket har givet bedre kapacitet til nævnet.

Halvårlige møder i Psykolognævnet

Psykolognævnets medlemmer og stedfortrædere har haft mulighed for at mødes to gange i 2022.

Ved årsmødet i juni blev særligt indholdet af autorisationsordningen drøftet, heriblandt muligheden for at medregne konfrontationstimer afholdt over video til autorisation. På baggrund af drøftelserne er nævnet i gang med en revidering af autorisationsordningen. I november mødtes nævnet til et efterårsmøde, som gav mulighed for drøftelser om blandt andet underretninger, der foretages af autoriserede psykologer.

Underretninger

På baggrund af sager behandlet i 2022 og de drøftelser om underretningerne, som sagerne har givet anledning til, har nævnet ændret sin praksis i forhold til underretninger. Psykolognævnet betragter således ikke længere underretninger som erklæringer i psykologlovens forstand. Nævnet lægger vægt på, at der ikke er formkrav til en underretning, der kan gives såvel skriftligt, som mundtligt, og kan gives anonymt. En underretning skal dermed ikke opfylde kravet i psykologloven om omhu og uhildethed.

I de tilfælde, hvor underretningen har karakter af et partsindlæg, kan nævnet imidlertid vurdere, om psykologen derved lever op til kravet i psykologloven om at udvise omhu og samvittighedsfuldhed i sit virke generelt. Det kan fx være tilfældet, hvor psykologen udfærdiger en underretning efter ønske fra den ene forælder.

I forbindelse med det løbende arbejde med at holde Psykolognævnets vejledende retningslinjer for autoriserede psykologer opdateret, vil nævnet tilpasse de relevante afsnit om underretninger.

Anvendelse af ikke autoriserede psykologer

En ændring af servicelovens § 50 og en principmeddelelse om lovændringen fra Ankestyrelsen har haft betydning for Psykolognævnets tilsyn, idet Psykolognævnet har ændret praksis i forhold til autoriserede psykologers brug af personer, der ikke er autoriserede psykologer, i forbindelse med udarbejdelse af forældrekompetenceundersøgelser.

Psykolognævnet betragter det som manglende omhu og samvittighedsfuldhed, hvis en autoriseret psykolog med ansvar for en forældrekompetenceundersøgelse, som er iværksat pr. 1. marts 2020 eller derefter, vælger at lade en ikke autoriseret psykolog eller andre fagpersoner foretage hele eller dele af undersøgelsen uden den autoriserede psykologs tilstedeværelse. Dette er en ændring fra nævnets tidligere praksis.

Nævnet lægger vægt på, at det har været et lovkrav siden den 1. marts 2020, at forældrekompetenceundersøgelser, der iværksættes af kommunen som led i en børnefaglig undersøgelse, skal foretages af en autoriseret psykolog¹.

Forord (fortsat)

- 2) Ankestyrelsens principmeddelelse 16-22 er offentliggjort den 19. maj 2022. Principmeddelelsen kan læses i sin helhed via Ankestyrelsens hjemmeside (ast.dk)
- 3) Ankestyrelsens artikel kan læses via Ankestyrelsens hjemmeside: Ny principmeddelelse: Forældrekompetenceundersøgelser skal udføres af autoriserede psykologer – Ankestyrelsen (ast.dk)

Kravet om, at undersøgelsen skal foretages af en autoriseret psykolog, gælder for undersøgelser, der er iværksat fra og med den 1. marts 2020. Formålet med indførelsen af kravet i serviceloven er bl.a. at øge kvaliteten af undersøgelserne og at styrke det faglige grundlag for kommunernes afgørelser og dermed retssikkerheden for de undersøgte forældre. Nævnet bemærker i den forbindelse, at Ankestyrelsen behandlede spørgsmålet om betydningen af lovændringen principielt i principmeddelelse 16-22, der blev offentliggjort i maj 2020². Principmeddelelsen fastslår, at det er afgørende for opfyldelsen af formålet med kravet i servicelovens § 50, stk. 3, at det er den autoriserede psykolog, der udfører alle dele af undersøgelsen. Ankestyrelsen offentliggjorde i juni 2020 en artikel, hvori Ankestyrelsen præciserede lovændringens baggrund og betydning³.

Det betyder, at det ikke er tilstrækkeligt til at opfylde formålet og kravet i serviceloven, at erklæringen om undersøgelsen er underskrevet af en autoriseret psykolog, der eventuelt har superviseret undersøgeren undervejs i undersøgelsen. Det er heller ikke tilstrækkeligt, at den autoriserede psykolog har foretaget dele af undersøgelsen.

Praksisændringen kom til udtryk i en konkret sag, der er beskrevet i beretningens artikel om anvendelse af ikke autoriserede psykologer som undersøgere.

Psykolognævnet betragter det, som manglende omhu og samvittighedsfuldhed, hvis en autoriseret psykolog med ansvar for en forældrekompetenceundersøgelse, som er iværksat pr. 1. marts 2020 eller derefter, vælger at lade en ikke autoriseret psykolog eller andre fagpersoner foretage hele eller dele af undersøgelsen uden den autoriserede psykologs tilstedeværelse. Dette er en ændring fra nævnets tidligere praksis.

Introduktion til de 10 artikler i årsberetningen 2022

Artiklerne i årsberetningen for 2022 har fokus på emner, som Psykolognævnet har behandlet i løbet af 2022. Artiklerne giver indblik i Psykolognævnets praksis om et emne og opfattelse af autoriserede psykologers forpligtelser efter psykologloven. Artiklerne giver også et indtryk af, hvilke emner, der optager dem, der henvender sig til Psykolognævnet om autoriserede psykologers arbejde.

Beretningen indeholder en artikel om autoriserede psykologers pligt til at sørge for samtykke fra en eller flere forældremyndighedsindehavere i forbindelse med behandling af børn og unge under 18 år.

Beretningen indeholder også en artikel om autoriserede psykologers anvendelse af ikke autoriserede psykologer i forbindelse med forældrekompetenceundersøgelser. Beretningen indeholder desuden en artikel om autoriserede psykologers pligt til at medvirke ved Psykolognævnets tilsyn og konsekvensen ved, at psykologen ikke opfylder denne pligt.

Beretningen har endvidere en artikel om, hvilke krav der stilles til pædagogisk-psykologiske vurderinger (PPV) og en artikel, der beskriver autoriserede psykologers ansvar for en afklaring af opdrag, samt en artikel om autoriserede psykologers behandling af anmodninger om aktindsigt i bl.a. testmateriale. Beretningen indeholder også en artikel om et partsindlæg, der efter nævnets opfattelse var udarbejdet med omhu og uhildethed.

Forord (fortsat)

Derudover indeholder beretningen en artikel om anonyme henvendelser til Psykolognævnet og en artikel om nævnets tilsynskompetence i sager om autoriserede psykologers arbejde med konfliktmægling.

Endelig indeholder beretningen en artikel om autorisationsordningens krav om ekstern supervision, der efter Psykolognævnets opfattelse i visse tilfælde kan gives inden for samme organisation.

Statistik

Der er i årsberetningen en statistik over sagstilgangen i 2022. Der er også statistik over, hvor mange sager, der er afgjort i 2022, og hvilke udfald sagerne har fået. Til sammenligning er tallene for sagstilgang og afgjorte sager i 2018, 2019, 2020 og 2021 medtaget. Statistikken kan ses på de sidste sider i beretningen.

Tilsynssager

Der er i 2022 sket et fald i antal modtagne henvendelser, som har ført til tilsynssager om autoriserede psykologers arbejde, hvorimod der er sket en stigning i antallet af afgjorte tilsynssager i forhold til 2021. På tilsynsområdet har Psykolognævnet i 2022 afgjort 365 sager. Her er der udtalt alvorlig kritik i 26 sager, og 2 sager har ført til udstedelse af egnethedspåbud. Derudover er der iværksat skærpet tilsyn i seks sager, og én sag har ført til fratagelse af autorisation.

Autorisationssager

I 2022 er der sket et mindre fald i forhold til 2021 i antal modtagne ansøgninger om autorisation og i antallet af afgjorte autorisationssager. Psykolognævnet har i 2022 autoriseret 407 psykologer.

Anerkendelsessager

I forhold til forrige år er der sket et fald i antal modtagne ansøgninger om anerkendelse af udenlandske kvalifikationer som psykolog, hvorimod der er sket en stigning i antal afgjorte sager i forhold til 2021. I 2022 har Psykolognævnet anerkendt 77 ansøgere udenlandske kvalifikationer som psykolog.

Autoriserede psykologer skal sørge for samtykke fra forældre-myndighedsindehaver(e)

Af Anne Yde

Psykolognævnet har i flere sager i 2022 taget stilling, hvorvidt der i konkrete tilfælde burde have været indhentet et samtykke fra begge forældre-myndighedsindehavere i forbindelse med samtale eller behandling af et barn eller ung under 18 år.

Sag om behandling af et barn på 10 år

I en offentliggjort afgørelse har Psykolognævnet kritiseret, at to autoriserede psykologer ikke havde sørget for at indhente et samtykke fra begge forældre-myndighedsindehavere til behandlingen af et barn.

Ved vurderingen lagde nævnet vægt på, at psykologernes arbejde havde bestået i et behandlingsforløb med et mindreårigt barn efter anmodning fra den ene forældre-myndighedsindehaver. Ifølge sagens oplysninger var der fælles forældre-myndighed over barnet i perioden, hvor behandlingsforløbet foregik.

Nævnet udtalte, at behandling af et mindreårigt barn er en væsentlig beslutning om barnets forhold, der kræver enighed mellem forældrene, hvis der er fælles forældre-myndighed.

Ifølge oplysningerne i sagen havde psykologerne sendt tilbud om behandling og rådgivning af barnet til bopælsforælderen i december 2019. Samtidig var der i sagen oplysninger om, at psykologerne første gang var i kontakt med den anden forældre-myndighedsindehaver omkring behandlingsforløbet med barnet i januar 2020, som bad psykologerne om at stoppe kontakten til barnet. Psykologernes behandling af barnet fortsatte efter kontakten med den anden forældre-myndighedsindehaver.

Behandlingen af barnet var således påbegyndt, uden at psykologerne havde samtykke fra den anden forældre-myndighedsindehaver og fortsatte, selvom om forældre-myndighedsindehaveren bad dem om at stoppe.

Psykolognævnets kritik af, at psykologerne ikke havde sørget for samtykke fra begge forældre-myndighedsindehavere blev ikke ændret af, at psykologerne til nævnet forklarede, at de havde oplysninger om, at barnet havde et sparsomt støttet samvær med den anden forældre-myndighedsindehaver, eller at psykologerne forklarede, at de havde oplevet at stå i en situation med et barn, der var både forpint og tydeligt havde adfærdsmæssige, sociale og psykiske udfordringer.

Psykolognævnet udtalte, hvis en forældre-myndighedsindehaver ikke vil give sit samtykke til behandling af barnet, og dette giver en autoriseret psykolog anledning til bekymring for barnet, så har psykologen pligt til at underrette barnets bopælskommune om sin bekymring, som derefter har ansvaret for at handle på bekymringen og undersøge barnets forhold nærmere.

Psykolognævnet udtalte alvorlig kritik ud fra en samlet vurdering i den konkrete sag på baggrund af mængden af kritikpunkter og karakteren af kritikpunkterne. Begrundelsen for den alvorlige kritik i den konkrete sag var således ikke alene begrundet med henvisning til manglende samtykke.

Autoriserede psykologer skal sørge for samtykke fra forældremyndighedsindehaver(e) (fortsat)

Den konkrete sag er således udtryk for, at autoriserede psykologer har et ansvar for at forsøge at indhente samtykke fra barnets forældremyndighedsindehaver og til brug herfor gøre sig bestræbelser på at indhente oplysninger om, hvem der har forældremyndigheden over det pågældende barn, inden man påbegynder og fortsætter et behandlingsforløb af et mindreårigt barn.

Sag om et samtaleforløb med en ung på 15 år

I sagen havde den autoriserede psykolog afholdt samtaler med barnet efter anmodning fra barnets ene forældremyndighedsindehaver, men uden samtykke fra den anden forældremyndighedsindehaver. På tidspunktet for samtalerne var der ifølge sagens oplysninger fælles forældremyndighed over den unge.

Psykolognævnet vurderede, at der i den konkrete sag ikke var grundlag for at kritisere det forhold, at psykologen havde udført samtaler med den unge uden samtykke fra begge forældremyndighedsindehavere.

I begrundelsen henviste nævnet til, at det fremgår af sundhedslovens § 17, at en patient, der er fyldt 15 år selv kan give informeret samtykke til behandling. På den baggrund var det Psykolognævnets vurdering, at psykologen i det konkrete tilfælde ikke behøvede samtykke fra begge forældremyndighedsindehavere, da den unge var 15 år på tidspunktet for samtalerne.

Den konkrete sag er således udtryk for, at der efter en konkret vurdering ikke er en forpligtelse til at indhente samtykke fra begge forældremyndighedsindehavere i alle tilfælde, hvor der er tale om et større barn eller ung på 15 år.

Ifølge praksis er det Psykolognævnets opfattelse, at der kan være tilfælde, hvor autoriserede psykologer ikke er forpligtet til at indhente samtykke fra begge forældremyndighedsindehavere, når der er tale om en ung, der er fyldt 15 år. Det må dog bero på en konkret vurdering af et barns alder og øvrige forhold og den pågældende psykologfaglige ramme, som barnet befinder sig i med den autoriserede psykolog.

Regler

Autoriserede psykologers ansvar for at sikre det fornødne samtykke i forbindelse med mindreårige er også beskrevet i Psykolognævnets vejledende retningslinjer fra 2021 for autoriserede psykologer punkt 4.3.2. Det fremgår af dette punkt, at i situationer, hvor autoriserede psykologer bliver bedt om at foretage en form for psykologisk undersøgelse af en mindreårig på vegne af den ene forældremyndighedsindehaver skal psykologen gøre sig klart, om der er flere forældremyndighedsindehavere, og om der i så fald foreligger samtykke til undersøgelsen fra begge forældremyndighedsindehavere.

Baggrunden for Psykolognævnets vejledende retningslinjer 2021 er, at det af forældreansvarsloven¹ § 3 fremgår, at hvis der er fælles forældremyndighed, kræver væsentlige beslutninger vedrørende barnets forhold, at der er enighed mellem forældrene.

Af vejledningen² til forældreansvarsloven fremgår eksempler på, hvad der er en væsentlig beslutning om barnets forhold. Det er Psykolognævnets opfattelse, at en psykologisk undersøgelse af et barn er en så væsentlig beslutning om barnets forhold, at det kræver enighed mellem forældremyndighedsindehavere, og at det er den autoriserede psykologers ansvar at sikre sig, at der foreligger samtykke, når det er den ene forældremyndighedsindehaver, der beder psykologen om at foretage undersøgelsen af barnet.

Autoriserede psykologer har ansvaret for at sikre et samtykke fra forældremyndighedsindehavere til behandling af et mindreårigt barn.

- 1) Link til forældreansvarsloven: Forældreansvarsloven (retsinformation.dk)
- 2) Link til vejledning om forældremyndighed, barnets bopæl og samvær: Forældreansvarsvejledningen (retsinformation.dk)

Anvendelse af en ikke autoriseret psykolog som undersøger

af Anne Yde

Psykolognævnet har ændret sin praksis i forhold til autoriserede psykologers brug af ikke autoriserede psykologer eller andre faggrupper ved udarbejdelsen af forældrekompetenceundersøgelser. Baggrunden for praksisændringen er en ændring i serviceloven, der er nærmere beskrevet i beretningens forord.

Den ændrede praksis kom til udtryk i en konkret sag, der er behandlet af Psykolognævnet i 2022.

Sag om anvendelse af psykolog, der ikke var autoriseret, som undersøger

I en offentliggjort afgørelse lagde Psykolognævnet netop vægt på, at en autoriseret psykolog ikke havde foretaget alle dele af en forældrekompetenceundersøgelse.

Den autoriserede psykolog havde, efter opdrag fra en myndighed, blandt andet fået til opgave at udarbejde en forældrekompetenceundersøgelse af et forældrepar.

Psykolognævnet udtalte, at det var kritisabelt, at den autoriserede psykolog ikke havde foretaget alle dele af forældrekompetenceundersøgelsen.

Ved vurderingen lagde nævnet vægt på, at det den 1. marts 2020 blev et krav, at blandt andet forældrekompetenceundersøgelser, der iværksættes af kommunen som led i en børnefaglig undersøgelse efter servicelovens § 50, stk. 3 skal foretages af en autoriseret psykolog. I forlængelse heraf udtalte nævnet, at kravet gælder for undersøgelser, der er iværksat fra og med den 1. marts 2020.

Det fremgik af oplysningerne i sagen, at myndigheden havde kontaktet den autoriserede psykolog i oktober 2020, og at opdraget blev godkendt den 13. oktober 2020. Efter Psykolognævnets opfattelse var forældrekompetenceundersøgelsen i den konkrete sag derfor omfattet af lovændringen.

Anvendelse af en ikke autoriseret psykolog som undersøger *(fortsat)*

1) Ankestyrelsens principmeddelelse 16-22 kan læses i sin helhed via Ankestyrelsens hjemmeside (ast.dk)

Ved vurderingen lagde nævnet også vægt på, at det fremgik af erklæringen om forældrekompetenceundersøgelsen, at den var udarbejdet af den autoriserede psykolog og en psykolog, der ikke var autoriseret.

Det var Psykolognævnets opfattelse, at det ikke er udtryk for omhu og samvittighedsfuldhed, hvis en autoriseret psykolog med ansvar for en forældrekompetenceundersøgelse iværksat pr. 1. marts 2020 eller derefter, vælger at lade en ikke autoriseret psykolog eller andre fagpersoner foretage hele eller dele af undersøgelsen uden den autoriserede psykologs tilstedeværelse.

Nævnet bemærkede i den forbindelse, at det ved Ankestyrelsens principmeddelelse 16-22¹ blev fastslået, at det er afgørende for opfyldelsen af formålet med kravet i serviceloven, at det er den autoriserede psykolog, der udfører alle dele af undersøgelsen.

Det ændrede ikke ved nævnets vurdering, at der i sagen fremgik oplysninger om, at den ikke autoriserede psykolog stod for dataindsamling, mens samtlige vurderinger blev foretaget af det samlede psykologteam, heriblandt den autoriserede psykolog. Det ændrede heller ikke nævnets vurdering, at det blev oplyst, at det på tidspunktet for lovændringen fortsat fremgik af de gældende retningslinjer for udarbejdelse af forældrekompetenceundersøgelser, at undersøgelsen kunne udarbejdes i teams af fx en psykolog og en erfaren familiebehandler.

Psykolognævnet udtalte alvorlig kritik ud fra en samlet vurdering i den konkrete sag på baggrund af mængden af kritikpunkter og karakteren af kritikpunkterne. Begrundelsen for den alvorlige kritik i den konkrete sag var således ikke alene begrundet med henvisning til anvendelsen af en ikke autoriseret psykolog.

Den konkrete sag er således udtryk for en ændret praksis i Psykolognævnet, eftersom nævnet kritiserede, at en autoriseret psykolog ikke havde foretaget alle dele af forældrekompetenceundersøgelsen, idet dele af undersøgelsen blev foretaget af en psykolog, der ikke var autoriseret.

Forældrekompetenceundersøgelser skal foretages af en autoriseret psykolog, og det gælder alle dele af undersøgelsen.

Manglende medvirken – og konsekvensen heraf

Af Anne Tidemand-Dal

Som autoriseret psykolog er man forpligtet til på begæring af Psykolognævnet at afgive alle oplysninger, som nævnet finder er nødvendige for gennemførelse af et tilsyn¹.

Det er Psykolognævnets opfattelse, at det er udtryk for omhu og samvittighedsfuldhed at medvirke ved nævnets tilsyn efter nævnets nærmere anvisninger og svare på nævnets henvendelser. Hvis autoriserede psykologer ikke opfylder denne pligt kan det i sig selv føre til sanktionering fra Psykolognævnets side.

Psykolognævnet har også i 2022 indledt sager af egen drift, fordi autoriserede psykologers ikke har opfyldt deres pligt til at medvirke ved nævnets tilsyn, fordi psykologerne ikke har givet de oplysninger, som nævnet har bedt om. I en konkret sag udtalte Psykolognævnet kritik af en autoriseret psykologs manglende medvirken til at oplyse sagen for nævnet.

Forløbet i sagen

I den konkrete sag var psykologen bedt om at sende eventuelle bemærkninger til en tilsynssag, en kopi af sin journal og eventuel korrespondance med klienten.

I perioden fra den 4. april 2022 til den 17. maj 2022 ringede psykologen ind til nævnet og bad om fristforlængelse tre gange med begrundelse om, at psykologen havde været på kursus, til begravelse, skulle afholde sin nieces dåb og psykologen oplyste om flere forskellige sygdomme og en række forskellige symptomer. Psykologens ønske om en ny frist for at sende oplysninger til nævnet blev imødekommet tre gange.

Den 25. maj 2022 bad nævnet psykologen om at sende en lægeerklæring som dokumentation for, at denne ikke kunne sende oplysninger til nævnet. Den 10. juni 2022 modtog Psykolognævnet en lægeerklæring.

Psykolognævnet meddelte den 24. juni 2022 psykologen, at det ikke var beskrevet i lægeerklæringen, at psykologens helbred forhindrede denne i at sende oplysninger til Psykolognævnet. Psykologen oplyste, at kommunen var inde over sagen, fordi psykologen ikke kunne arbejde. Psykologen afventede en samlet lægeerklæring i forbindelse med den kommunale sagsbehandling den 1. juli 2022. Det blev aftalt, at psykologen skulle sende den samlede erklæring til nævnet.

I begyndelsen af august 2022 rykkede nævnet psykologen for lægeerklæringen. Nævnet fik oplyst, at psykologen var blevet sygemeldt indtil den 1. september 2022 og havde aftalt tid hos egen læge til en ny lægeerklæring, fordi der ikke var beskrevet særlig meget i erklæringen til kommunen. Den 22. august 2022 modtog nævnet en ny lægeerklæring.

Kritik for manglende medvirken til sagen oplysning

Nævnet udtalte herefter kritik for psykologens manglende medvirken til at oplyse sagen for nævnet.

Psykolognævnet lagde ved vurderingen vægt på, at nævnet syv måneder efter nævnets første henvendelse, endnu ikke havde modtaget de ønskede oplysninger, ligesom psykologen ikke havde sendt tilstrækkelig lægelig dokumentation for de af psykologen oplyste helbredsmæssige forhold, som ifølge psykologen forhindrede denne i at sende oplysningerne til nævnet.

1) Det fremgår af Psykologloven § 2b, stk. 1. Læs mere om oplysningspligten i Psykolognævnets vejledende retningslinjer for autoriserede psykologer 2021, afsnit 4.4 om oplysningspligten. Retningslinjerne kan findes på nævnets hjemmeside.

Manglende medvirken – og konsekvensen heraf (fortsat)

2) Læs nærmere herom i afsnit 4.4.1 i Psykolognævnets vejledende retningslinjer for autoriserede psykologer 2021

Udgangspunktet er, at en autoriseret psykolog efter psykologloven har en oplysningspligt over for nævnet. Hvis denne pligt ikke kan opfyldes på grund af helbredsmæssige forhold, skal psykologen fremlægge lægelig dokumentation for det.

Psykolognævnet lagde også vægt på, at psykologen var blevet vejledt om, at journalen skulle sendes i den form den foreligger, men at psykologens bemærkninger til sagen ikke skulle sendes i en bestemt form, hvilket betød, at psykologes bemærkninger fx kunne skrives på papir, gives mundtligt pr. telefon eller ved foretræde for nævnet.

Psykolognævnet udtalte, at det er udtryk for omhu at svare rettidigt på Psykolognævnets henvendelser både af hensyn til den, der har henvendt sig om en autoriseret psykologs faglige virke, og af hensyn til tilsynets gennemførelse, således at sagsbehandlingen ikke unødigt forlænges.

Modifikation til oplysningspligten

Udgangspunktet er således, at en autoriseret psykolog efter psykologloven har en oplysningspligt over for nævnet. Hvis denne pligt ikke kan opfyldes på grund af helbredsmæssige forhold, skal psykologen fremlægge lægelig dokumentation for det.

Oplysningspligten gælder dog ikke, hvis psykologen skal komme med bemærkninger til oplysninger om straffbare forhold, fx uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger eller seksuel omgang med klienter. I disse situationer vil de oplysninger, som den autoriserede psykolog giver til nævnet om de straffbare forhold i sagen, kunne bruges i en eventuel strafferetlig sag.

I danske ret gælder princippet om forbud mod selvinkriminering. Formålet med princippet er, at en person, under visse betingelser, ikke kan pålægges at medvirke til at bevise en lovovertrædelse, som de selv har begået eller medvirket til, og som kan medføre, at de bliver pålagt enten en civil bøde eller en strafferetlig sanktion. Forbuddet betyder, at psykologen ikke kan forpligtes til at udtale sig om sit virke i forbindelse med straffbare forhold².

Hvilke krav stilles der efter psykologloven til pædagogisk-psykologiske vurderinger?

af Trine Marie Langberg Pedersen

Det følger af Psykolognævnets vejledende retningslinjer for autoriserede psykologer 2021¹, at en erklæring er et skriftligt stykke arbejde, hvor en eller flere problemstillinger belyses. Erklæringer kan for eksempel have form som statusrapporter m.v., uanset om det er en klient, patient eller en myndighed, der har bedt om arbejdet.

I Psykolognævnets vejledende retningslinjer for autoriserede psykologer er det i pkt. 6.1.6 nærmere beskrevet, hvad en erklæring skal indeholde for at leve op til kravet om omhu og uhildethed. Afsnittet tager udgangspunkt i erklæringer om undersøgelsesopgaver inden for børne- og familieområdet. Det vil sige typisk det, der indgår i erklæringer om børnesagkyndige undersøgelser og forældrekompetenceundersøgelser. Nævnets retningslinjer for redegørelserne i erklæringer om andre former for undersøgelser skal tilpasses det indhold og omfang, den konkrete undersøgelse har.

En erklæring om pædagogisk-psykologisk vurdering (PPV) er efter Psykolognævnets opfattelse en erklæring i psykologlovens forstand og skal derfor leve op til kravene i psykologloven.

Det vil sige, at en autoriseret psykolog skal udvise omhu og uhildethed ved udfærdigelsen af en pædagogisk-psykologisk vurdering.

Det gælder, uanset om vurderingen af udfærdiget til brug for en vurdering af behovet for bistand eller til brug for den årlige vurdering af, om allerede iværksat bistand skal fortsætte, ændres eller ophøre (re-visitation).

Ved vurderingen af, om den pædagogisk-psykologiske vurdering er udfærdiget med omhu og uhildethed tager Psykolognævnet bl.a. hensyn til, at det konkrete faglige virke har et andet omfang og formål end fx en forældrekompetenceundersøgelse, og at vurderingen skal være udarbejdet efter de gældende regler for specialpædagogisk bistand.

En erklæring om pædagogisk-psykologisk vurdering (PPV) er efter Psykolognævnets opfattelse en erklæring i psykologlovens forstand og skal derfor leve op til kravene i psykologloven. Det vil sige, at en autoriseret psykolog skal udvise omhu og uhildethed ved udfærdigelsen af en pædagogisk psykologisk vurdering.

1) Psykolognævnets vejledende retningslinjer for autoriserede psykologer (retsinformation.dk)

Hvilke krav stilles der efter psykologloven til pædagogisk-psykologiske vurderinger? (fortsat)

I 2022 modtog Psykolognævnet en henvendelse fra en forælder om en autoriseret psykologs arbejde med to pædagogisk-psykologiske vurderinger af dennes to børn til brug for re-visitiation.

Psykolognævnet udtalte kritik af PPV'erne på baggrund af flere mangler ved udfærdigelsen, som gjorde sig gældende for begge vurderinger.

Mangelfuld redegørelse for baggrundsoplysninger

Ved vurderingen lagde nævnet vægt på, at der manglede oplysninger om barnets alder og forældrenes navne.

Mangelfuld kildeangivelse

Der var desuden ikke redegjort for, hvad et afsnit betegnet "Aktuelt" var baseret på. Oplysningerne fremstod som kopieret fra andre sagsakter, men det fremgik ikke specifikt, hvorfra oplysningerne stammede.

Psykolognævnet udtalte i den forbindelse, at det var vigtigt af hensyn til validiteten og troværdigheden af afsnittet, at det var angivet, hvorfra oplysningerne stammede.

Det var fx ikke tilstrækkelig kildeangivelse, at det på forsiden af vurderingerne var oplyst, at vurderingen skrives på baggrund af skolens elevplan, aktuell PPV og andre bilag. Der var således ikke oplyst en dato for den konkrete elevplan eller PPV, ligesom det ikke var oplyst, hvilke konkrete bilag, der var inddraget i vurderingerne.

Manglende forældreinddragelse

Ved vurderingen af, at der var grundlag for at udtale kritik, lagde Psykolognævnet særlig vægt på, at forældrene ikke var blevet inddraget i vurderingen. Der var ikke i vurderingerne redegjort for den manglende inddragelse eller baggrunden herfor.

Nævnet henviste til, at efter reglerne i bekendtgørelsen om folkeskolens specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand² skal en pædagogisk-psykologisk vurdering afgives efter samråd med forældrene og eleven, og at det efter nævnets opfattelse også gælder for de pædagogisk-psykologiske vurderinger, der udarbejdes til brug for den årlige re-visitiation.

Ikke underbygget vurdering

Det var i henvendelsen bl.a. anført, at børnene efter forældrenes opfattelse ikke trivedes i deres skoletilbud.

På baggrund af de pågældende mangler i de pædagogisk-psykologiske vurderinger, herunder særligt den manglende forældreinddragelse, fremstod psykologens vurdering af, at børnene profiterede af deres nuværende tilbud, ikke underbygget.

2) Bekendtgørelse om folkeskolens specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand (retsinformation.dk)

Afklaring af opdraget som børnesagkyndig ved retten

Af Anne Tidemand-Dal

En autoriseret psykolog skal i sin erklæring redegøre for det opdrag, som psykologen har fået fx af en myndighed.

Opdraget skal gengives i sin helhed i erklæringen, så det er beskrevet, hvilken opgave psykologen har fået, og den autoriserede psykolog skal besvare de spørgsmål, som opdraget stiller. Det betyder også, at det er psykologens ansvar at tage kontakt til opdragsgiver for eventuelt at få et opdrag præciseret, hvis det er uklart, hvad opgaven går ud på. Har der undervejs været drøftelser med opdragsgiver om indholdet af opdraget, fx en uddybning af opdraget eller en mundtlig eller skriftlig udvidelse af opdraget, skal dette også beskrives i erklæringen.

Psykolognævnet har i to sager i 2022, udtalt kritik for, at den autoriserede psykolog foretog vurderinger uden for opdraget i referater fra børnesamtaler for retten. Det var i begge sager nævnets opfattelse, at der var tale om erklæring i psykologlovens forstand og lagde i begge sager til grund, at opdraget fulgte af retsplejelovens regler.

Sag nr. 1

Den ene sag handlede om en tvangsfuldbyrdelsessag ved retten, hvor psykologen havde afholdt to børnesamtaler og deltaget i et efterfølgende retsmøde. Nævnet udtalte i sagen kritik af psykologens arbejde med referater fra børnesamtalerne. Nævnet lagde ved vurderingen vægt på, at psykologen var gået ud over rammerne for sit opdrag i sagen.

Psykologen havde i sit partshørings svar oplyst, at hun ikke havde udarbejdet en undersøgelse og derfor ikke havde modtaget et opdrag i sagen, som kunne sendes til nævnet.

Psykolognævnet lagde i sagen til grund, at rammerne for psykologens virke som børnesagkyndig fremgik af reglerne i retsplejeloven. Det fremgår af bestemmelsen i retsplejeloven¹ *”Den børnesagkyndige skal til brug for familierettens afgørelse foretage en vurdering af, om fuldbyrdelsen sker af hensyn til barnet og varetager barnets bedste”*². Som sagen var oplyst for nævnet, lagde nævnet til grund, at dommeren ikke havde udvidet psykologens opdrag til at omfatte vurderinger om et eventuelt fremtidigt samvær.

På denne baggrund vurderede nævnet, at psykologen havde foretaget vurderinger uden for opdraget, fordi psykologen i referatet fra børnesamtalen havde foretaget en vurdering af, hvad et vellykket samvær ville kræve af moren, og hvad der skulle til, for at samværet skulle blive vellykket.

I forbindelse med afgørelsen vejledte nævnet psykologen om, at autoriserede psykologer i erklæring skal redegøre for det opdrag, psykologen har fået af myndigheden, og at opdraget skal gengives i sin helhed i erklæringen, så det er beskrevet, hvilken opgave psykologen har fået. Dette gælder også de tilfælde, hvor opdraget følger af lovgivningens bestemmelser, fx retsplejelovens regler.

Nævnet vejledte derudover om, at i de tilfælde, hvor psykologen undervejs har haft drøftelser med opdragsgiver om indholdet af opdraget, fx en uddybning af opdraget eller en mundtlig eller skriftlig udvidelse af opdraget, skal dette også beskrives i erklæringen, ligesom psykologen skal besvare de spørgsmål, som opdraget stiller. Nævnet henviste i den forbindelse til Psykolognævnets vejledende retningslinjer 2021 for autoriserede psykologer punkt 6.1.6.1. og punkt 6.1.6.2.

1) Se retsplejelovens § 456 p (Bekendtgørelse af lov om rettens pleje senest bekendtgjort ved LBK nr. 1655 af 25. december 2022).

2) Læs mere herom i Psykolognævnets vejledende retningslinjer for autoriserede psykologer 2021 punkt 6.1.6.1. og punkt 6.1.6.2.

Afklaring af opdraget som børnesagkyndig ved retten (fortsat)

Sag nr. 2

I den anden sag, havde psykologen til opgave at deltage i et retsmøde i en sag om barnets bopæl og samvær og foretage en børnesamtale for retten. Psykolognævnet udtalte i sagen kritik for manglende omhu ved udarbejdelsen af referatet af børnesamtalen, idet nævnet vurderede, at psykologen havde foretaget vurderinger uden for opdraget.

Da der ikke var nogen oplysninger i sagen om, at opdraget var blevet udvidet, lagde Psykolognævnet til grund, at opdraget i sagen fulgte reglerne i retsplejeloven. Nævnet vurderede på den baggrund, at psykologen havde foretaget vurderinger, der gik ud over rammerne for opdraget, fordi psykologen anbefalede, at barnet ikke skulle have samvær på nuværende tidspunkt, fordi barnet var for skrøbeligt, og fordi psykologen kom med vurderinger om moren og hendes adfærd i den konkrete sag.

I forbindelse med afgørelsen vejledte nævnet psykologen om, at i sager, hvor opdraget fremgår af lovgivningens bestemmelser på et givent område, kan det være relevant at oplyse opdraget og/eller baggrunden for psykologens arbejde i selve erklæringen, særligt i de tilfælde, hvor der er sket en mundtlig eller skriftlig udvidelse af opdraget og henviste til Psykolognævnets vejledende retningslinjer for autoriserede psykologer 2021, bl.a. punkt 6.1.6.1. og 6.1.6.2.

Gengivelse af opdraget i erklæringen

Gengivelse af psykologens opdrag i erklæringen, har således både relevans i erklæringer om psykologfaglige undersøgelser og i autoriserede psykologers referater af børnesamtaler for retten.

I sager ved retten om tvangsfuldbyrdelse, forældremyndighed, barnets bopæl og samvær følger den autoriserede psykologs opdrag som udgangspunkt af retsplejelovens regler. Det betyder, at psykologens opgave som børnesagkyndig i disse type sager dermed vil være at vurdere om fuldbyrdelsen kan ske under hensyn til barnet og varetager barnets bedste² eller at belyse barnets perspektiv, ønsker og sikre at barnet bliver hørt³.

Er opdraget i en konkret sag ændret, uddybet eller udvidet er det vigtigt, at dette fremgår af referatet, da en erklæring indgår som oplysningsgrundlag i de beslutninger, myndigheden træffer og det af den grund er vigtigt, at erklæringen kan stå alene, så det ikke er nødvendigt for myndigheden at læse andre sagsakter for at forstå en erklæring.

- 2) Retsplejeloven § 456 p (Bekendtgørelse af lov om rettens pleje senest bekendtgjort ved LBK nr. 1655 af 25. december)
- 3) Retsplejeloven § 450, jf. § 450 b (Bekendtgørelse af lov om rettens pleje senest bekendtgjort ved LBK nr. 1655 af 25. december 2022.) 2022.)

Hvad er en aktindsigt og er råmateriale omfattet?

Af Anne Tidemand-Dal

Autoriserede psykologer har pligt til efter anmodning at udlevere en kopi af journalen til den klient eller den undersøgte person, som journalen vedrører. Med andre ord har psykologen pligt til at give aktindsigt i en journal til den eller dem, som journalen handler om, når psykologen modtager en anmodning om aktindsigt i journalen fra disse personer.

- 1) Psykolognævnets vejledende retningslinjer for autoriserede psykologer 2021, pkt. 5.1.6
- 2) Bekendtgørelse af lov om psykologer m.v., jf. LBK nr. 1534 af 1. juli 2021
- 3) For reglerne om ordnede optegnelser, henvises bl.a. til § 14, stk. 3, jf. stk. 1 i bekendtgørelse af lov om psykologer m.v., jf. LBK nr. 1534 af 1. juli 2021 og Bekendtgørelse om autoriserede psykologers pligt til at føre ordnede optegnelser, jf. BEK nr. 567 af 19. maj 2017
- 4) § 14, stk. 4 i Bekendtgørelse af lov om psykologer m.v., jf. LBK nr. 1534 af 1. juli 2021 og Psykolognævnets vejledende retningslinjer for autoriserede psykologer 2021, pkt. 5.1.8

Pligten gælder uanset, om den autoriserede psykolog er privatpraktiserende eller offentligt ansat. Autoriserede psykologer, der er offentligt ansat, skal også være opmærksom på forvaltningslovens og offentlighedslovens regler om aktindsigt¹, når de som offentligt ansat modtager en anmodning om aktindsigt.

Efter psykologloven² har den, om hvis personlige forhold der er udarbejdet optegnelser³, ret til aktindsigt i optegnelserne. Det betyder, at man har ret til indsigt i en psykologs journal i det omfang, man selv eller et barn man har forældremyndighed over, er beskrevet i journalen.

Retten til aktindsigt kan begrænses⁴ i det omfang, vedkommendes interesse i at få aktindsigt bør vige for afgørende hensyn til vedkommende selv eller til andre private interesser. Hvis en autoriseret psykolog vurderer, at der på grund af fx et hensyn til en anden privatpersoner, ikke kan gives aktindsigt i en journal eller dele af en journal til en person, der anmoder om det, så skal psykologen give en begrundelse til vedkommende, der har anmodet om aktindsigt i journalen. Hvis der er et sted, hvor der kan indgives en klage over psykologens afslag på aktindsigt, skal psykologen vejlede om denne klageadgang.

Psykolognævnet har i to sager i 2022 behandlet spørgsmål om aktindsigt og i den forbindelse taget stilling til, hvad der kan gives aktindsigt i, fristen for at besvare en aktindsigtsanmodning og psykologens pligt til at videregive oplysninger til en myndighed.

Hvornår er der tale om aktindsigt og hvad er fristen?

I den første sag havde psykologen udarbejdet en pædagogisk-psykologisk vurdering af et barn.

Psykolognævnet vurderede, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af psykologens arbejde med den pædagogisk-psykologiske vurdering.

Det fremgik af sagen, at moren til det undersøgte barn den 6. november 2018 havde anmodet psykologen om at sende testresultaterne til hende senest dagen efter den 7. november 2018, da barnets egen psykolog skulle se testresultaterne.

Psykologen havde i sit partshøringssvar til nævnet oplyst, at "(...) der har ikke været tale om aktindsigt i psykologsagen før d. 13/11 2018 og derfor har der ikke været tale om, at [jeg] alene ville give aktindsigt til barnets psykolog, men blot en overvejelse om udveksling af råmateriale".

Det fremgik af sagen, at psykologen den 22. november 2018 sendte sagsakter fra opstart af sagen frem til den 22. november 2018 inklusiv testnotat til moren.

Nævnet udtalte i sagen, at det af reglerne om aktindsigt på området fremgår, at den, om hvis personlige forhold, der er udarbejdet optegnelser, har ret til aktindsigt i oplysningerne. Nævnet udtalte videre, at retten til aktindsigt også omfatter aktindsigt i råmateriale og dermed testresultaterne i sagen, fordi råmateriale omhandler oplysninger om barnet. Det var derfor nævnets vurdering, at morens henvendelse til psykologen den 6. november 2018 var en anmodning om aktindsigt.

Hvad er en aktindsigt og er råmateriale omfattet? (fortsat)

Om fristen for aktindsigter udtalte Psykolognævnet, at anmodninger om aktindsigt, ifølge forvaltningsloven og offentlighedsloven, skal besvares inden for syv arbejdsdage. Nævnet bemærkede hertil, at der af psykologloven ikke fremgår en frist for, hvornår en anmodning om aktindsigt skal være besvaret.

Psykologens pligt til at videregive oplysninger til en myndighed
I den anden sag, vurderede Psykolognævnet, at der var grundlag for at udtale alvorlig kritik, på baggrund af en samlet vurdering af psykologens virke i den konkrete sag og det forhold, at psykologen inden for de seneste fem år havde fået udtalt alvorlig kritik for nogle af de samme forhold⁵.

Ved vurderingen lagde nævnet vægt på flere kritisable forhold, heriblandt psykologens håndtering af en anmodning om aktindsigt.

Vedrørende håndteringen af aktindsigtsanmodningen fremgik det af sagen, at psykologen var blevet kontaktet af en sekretær fra psykiatrien, som havde bedt psykologen om at udlevere skala- og indeksscorer (råmateriale) i sagen til brug for en psykiaters fortsatte behandling af den person, psykologen havde undersøgt.

Psykologen oplyste til nævnet, at denne alene havde givet aktindsigt i skalascorerne, men ikke i indeksscorerne (råmateriale). Det var psykologens opfattelse, at der ikke måtte gives aktindsigt i råmateriale, fordi dette ville stride imod de ophavsretlige rettigheder hertil. Psykologen oplyste også, at denne havde journalført råmateriale i sagen og fortsat havde en kopi af råmateriale opbevaret.

Ved vurderingen af, at der var grundlag for at kritisere psykologens håndtering af aktindsigtsanmodningen, lagde nævnet vægt på, at psykologen ikke havde givet aktindsigt i råmateriale i sagen. Nævnet udtalte, at en autoriseret psykolog har pligt til at videregive oplysninger til en myndighed på dennes forlangende, når det drejer sig om oplysninger til brug for sagsbehandlingen inden for den offentlige myndighed. Dette fremgår af retssikkerhedsloven⁶.

Nævnet lagde også vægt på, at hensynet til en psykiaters fortsatte behandling af en klient, blandt andet psykiaterens mulighed for at anskaffe klientens fulde klientjournal hos en autoriseret psykolog, vejer tungere end en autoriseret psykologs ansvar for ophavsretlige forpligtelser.

Endeligt udtalte nævnet, at journaloptegnelserne herunder råmateriale dels er til brug for den autoriserede psykolog selv, blandt andet til dokumentation for det faglige virke, dels til brug for klienten, hvis klienten fx ønsker at få nærmere indsigt i psykologens arbejde med den pågældende eller ønsker at fortsætte sit forløb ved en anden fagfælle, fx en anden psykolog.

- 5) Læs mere om betydningen af tidligere afgørelser (gentagelsesvirkning) i Psykolognævnets årsberetning 2020
- 6) Bekendtgørelse af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. LBK nr. 265 af den 25. februar 2022

Partsindlæg – uden kritik

Af Anne Tidemand-Dal

Autoriserede psykologer udarbejder forskellige indlæg eller udtalelser på vegne af en part. Det kan fx være i forbindelse med en konflikt mellem et forældrepar eller konflikt mellem en borger og en myndighed, hvor psykologen udarbejder et indlæg eller en udtalelse om en person.

Sådanne erklæringer eller udtalelser benævnes ofte partsindlæg. Når en autoriseret psykolog accepterer at udarbejde et partsindlæg, er det vigtigt, at psykologen er opmærksom på, at et partsindlæg er en erklæring i psykologlovens forstand. Det betyder, at partsindlæg er omfattet af psykologlovens krav om, at det skal være udarbejdet med omhu og uhildethed¹.

Psykolognævnet har i flere sager taget stilling til, om psykologlovens krav om omhu og uhildethed har været opfyldt i forbindelse med psykologers udarbejdelse af partsindlæg². Udfaldet har ofte været, at Psykolognævnet har udtalt både kritik og alvorlig kritik, fx fordi den autoriserede psykolog har undladt at redegøre tilstrækkeligt for oplysningsgrundlaget, er kommet med vurderinger, der ikke var underbyggede eller er gået for langt i sine udtalelser om personer, som psykologen ikke har mødt eller haft en professionel relation til.

Det er ikke ensbetydende med, at en autoriseret psykolog ikke kan udarbejde et partsindlæg, men udtryk for, at partsindlæg skal opfylde en række krav³.

Det er vigtigt, at autoriserede psykologer udviser omhu og uhildethed ved udarbejdelsen af partsindlæg, når de udtaler sig som fagpersoner. De skal derfor være opmærksomme på, at partsindlægget kan komme til at indgå som en psykologfaglig udtalelse i en offentlig myndigheds sag, selv om udtalelsen ikke blev udarbejdet med dette formål for øje.

Psykolognævnet har i 2022 haft anledning til at træffe afgørelse i en sag, hvor en autoriseret psykolog havde lavet en udtalelse om en klient efter psykologen var bedt om det af klienten og dennes advokat. I de følgende afsnit beskrives en række krav til autoriserede psykologers partsindlæg.

Oplysningsgrundlaget

Ifølge Psykolognævnets vejledende retningslinjer afsnit 6.2.2, er det vigtigt, at det tydeligt fremgår, hvem der har bedt psykologen om at udfærdige erklæringen (partsindlægget). Hvis en erklæring fortrinsvist eller udelukkende baserer sig på den ene parts oplysninger, skal det desuden klart og utvetydigt fremgå, at erklæringen alene er baseret på oplysninger fra den ene part.

- 1) Psykologlovens § 16, hvorefter Autoriserede psykologer skal udvise omhu og uhildethed ved udfærdigelse af erklæringer, som de afgiver i deres egenskab af autoriserede psykologer.
- 2) Se eksempelvis artiklen i Psykolognævnets årsberetning for 2018 s. 4.
- 3) Læs mere om partsindlæg i afsnit 6.2 i Psykolognævnets vejledende retningslinjer for autoriserede psykologer 2021.

Ofte når nævnet har udtalt kritik eller alvorlig kritik i sager om partsindlæg, har psykologen udtalt sig om personer, som psykologen ikke har mødt, eller psykologen ikke har taget nok forbehold for, at der er tale om ensidigt indhentede oplysninger.

Partsindlæg – uden kritik (fortsat)

En måde, der kan bruges til at få oplysningsgrundlaget til at fremstå tydeligt kan fx være at redegøre for, hvor psykologens oplysninger stammer fra indledningsvist eller ved at fremhæve, at vurderingen bygger på oplysninger, som psykologen alene har fået fra en part i en sag fx sin klient, der er den ene forælder til et barn.

I den konkrete sag havde psykologen valgt at indlede partsindlægget med at skrive, at: *”Undertegnede har haft 7 samtaler med [klienten] i perioden [x til y]. Skrivelsen er baseret på henvisningsnotat fra egen læge, mine journalnotater fra samtaler med [klienten] og er anmodet om af [klient] og hendes advokat.”* Psykolognævnet fandt, at psykologen i den konkrete sag havde redegjort for oplysningsgrundlaget og oplyst, hvem der havde bedt psykologen om at udarbejde partsindlægget.

▲ Til indholdsfortegnelsen

Udtalelser om andre

Ifølge afsnit 6.2.2 i nævnets vejledende retningslinjer, skal den autoriserede psykolog som udgangspunkt holde sig fra at komme med udtalelser om den anden part og andre personer, som psykologen måske aldrig har mødt og ikke i øvrigt har inddraget i sit arbejde med partsindlægget. Det betyder, at psykologen som udgangspunkt skal holde sig fra at foretage vurderinger af personer, som ikke er omdrejningspunktet for psykologens arbejde, og som ikke har givet informationer til brug for psykologens arbejde. Psykologen skal desuden som udgangspunkt undgå at give anbefalinger om fremtidige tiltag, når partsindlægget alene baserer sig på oplysninger fra én person.

Ofte når nævnet har udtalt kritik eller alvorlig kritik i sager om partsindlæg, har psykologen udtalt sig om personer, som psykologen ikke har mødt. I andre tilfælde har psykologen ikke taget nok forbehold for, at der er tale om oplysninger, der kun stammer fra én person.

I den konkrete sag skrev psykologen følgende om den anden part: *”Henvisende læge beskriver i henvisningen, at angstsymptomerne er følge af chikane/stalking fra yngste barns far. Siden 2020, har [klient] oplevet sig chikaneret/stalket fra hans side med henvendelser til børnenes skoler med nedgørende og kompromitterende skrivelser.”*

Psykologens vurderinger

Fælles for partsindlæg er, at disse erklæringer ofte fortrinsvist eller udelukkende baserer sig på oplysninger fra den eller de personer, der har bedt om psykologens udtalelse. Det er vigtigt, at psykologen er opmærksom på denne omstændighed og tager de fornødne forbehold og undlader at komme med vurderinger, som psykologen ikke har belæg for.

I den konkrete sag fandt Psykolognævnet ikke anledning til at udtale kritik, blandt andet fordi nævnet vurderede, at psykologen i udtalelsen havde redegjort tilstrækkeligt for sagens baggrund og for sine faglige overvejelser.

Den konkrete sag er således udtryk for, at autoriserede psykologer godt kan lave indlæg eller udtalelser på deres klienters vegne, så længe partsindlægget opfylder kravene til omhu og uhildethed i psykologloven.

Psykolognævnet er en tilsynsmyndighed – Hvem kan kontakte Psykolognævnet?

af Anne Yde

Psykolognævnet er en offentlig myndighed. Psykolognævnets opgave er at føre tilsyn med autoriserede psykologers faglige arbejde og egnethed som autoriseret psykolog¹.

- 1) Det følger af psykologlovens § 2 a, stk. 1 at Psykolognævnet fører tilsyn med faglig virksomhed, der udøves af autoriserede psykologer, og med autoriserede psykologers egnethed til udøvelse af erhvervet. Psykologloven kan findes på retsinformation.dk
- 2) Det følger af bemærkningerne til forslag til ændring af lov om psykologer m.v. (psykologloven) til § 2a, at "Borgeren, som henvender sig til Psykolognævnet, tillægges ikke partsstatus, da der er tale om en tilsynssag." jf. lovforslag L52 (FT 2016-17). Bemærkningerne til lovforslaget kan findes på Folketingets hjemmeside i Folketingstidende A.
- 3) Der står i psykologlovens § 2 a, stk. 3, at "Psykolognævnet kan endvidere som led i tilsynet af egen drift optage sager til behandling, såfremt nævnet finder, at der er tilstrækkeligt grundlag for at rejse en tilsynssag."

Psykolognævnet er altså en tilsynsmyndighed og ikke en klageinstans. Det er vigtigt at være opmærksom på denne forskel, netop fordi det har stor betydning, særligt for dem, der har interesse i at vide noget om sager om autoriserede psykologer i Psykolognævnet. Disse sager betegnes tilsynssager.

Det er kun den autoriserede psykolog, der er part i tilsynssagen². Det betyder fx, at det kun er den autoriserede psykolog, der har ret til at blive partshørt, inden nævnet træffer en afgørelse i sagen, og afgørelsen bliver som udgangspunkt kun sendt til psykologen. Det gælder også, selvom man har haft et samtaleforløb hos en psykolog, eller man er blevet undersøgt af en psykolog, og på grund af utilfredshed med forløbet eller undersøgelsen har taget kontakt til Psykolognævnet.

Af samme grund kan man ikke "klage" til Psykolognævnet, men man kan gøre Psykolognævnet opmærksom på mulig kritisabel faglig virksomhed eller manglende egnethed hos en autoriseret psykolog. Det betyder, at man kan tage kontakt til Psykolognævnet og gøre opmærksom på mulig kritisabel adfærd eller arbejde i øvrigt udført af en autoriseret psykolog. Nævnet betegner dette som "henvendelser" om autoriserede psykologer og ikke "klager". Det skyldes, at nævnet selv vurderer, om der er grundlag for at rejse en sag og er dermed ikke forpligtet til at foretage sig mere efter modtagelsen af en henvendelse.

Psykolognævnet kan også rejse sager af egen drift

Psykolognævnet er som tilsynsmyndighed ikke afhængig af, at der er modtaget en henvendelse om en autoriseret psykolog, før nævnet kan starte en sag op.

Det betyder, at Psykolognævnet kan starte en tilsynssag om en autoriseret psykolog op, hvis nævnet finder grund til det i et konkret tilfælde. Denne mulighed er beskrevet i psykologloven³, hvorefter Psykolognævnet af egen drift kan rejse en tilsynssag efter en konkret vurdering i det enkelte tilfælde.

Psykolognævnet er således løbende opmærksom på, om der i tv, aviser, artikler, sociale medier m.fl. er omtale af autoriserede psykologer, som kan give nævnet grund til at starte en sag om psykologens faglige virksomhed eller egnethed.

Alle kan henvende sig til Psykolognævnet

Psykologloven giver enhver mulighed for at henvende sig til Psykolognævnet om autoriserede psykologers arbejde og egnethed. Denne mulighed gælder borgere, myndigheder og virksomheder m.fl.

Psykolognævnet er en tilsynsmyndighed – hvem kan kontakte Psykolognævnet? (fortsat)

Kan man være anonym?

I 2022 har Psykolognævnet i flere tilfælde modtaget henvendelser om autoriserede psykologers arbejde, hvor henvender ønsker at være anonym. Årsagen til ønsket om anonymitet kan fx være, at henvender er klient hos eller bliver undersøgt af psykologen, og henvender derfor er bekymret for, at psykologen reagerer negativt på henvendelsen til Psykolognævnet.

Man kan godt henvende sig anonymt til Psykolognævnet om en autoriseret psykolog. Det gælder uanset, om man henvender sig mundtligt eller skriftligt.

Ønsker man at være anonym er det vigtigt, at man undlader at oplyse sit navn, telefonnummer, bopælsadresse, e-mailadresse eller andre oplysninger, der kan identificere, hvem man er.

Navnet på den autoriserede psykolog, som man ønsker Psykolognævnet skal føre tilsyn med, skal altid oplyses.

Mundtlige henvendelser

Hvis man ringer til Psykolognævnet, bør man undlade at oplyse sit navn.

Skriftlige henvendelser

Hvis man ønsker at skrive til Psykolognævnet, kan man med fordel anvende den kontaktformular, som findes på nævnets hjemmeside⁴. I kontaktformularen kan man udelade oplysninger om sig selv, således at disse ikke sendes til Psykolognævnet. I kontaktformularen kan man fx sætte et kryds eller et punktum i felterne, hvor der står, at man skal oplyse sit navn, adresse og telefonnummer. I feltet "Hvad handler din henvendelse om" bør man også undlade at skrive sit navn, adresse og telefonnummer.

Man bør undlade at skrive en mail til Psykolognævnet fra sin egen e-mailadresse. Dette skyldes, at e-mailadressen bliver en del af oplysningerne på sagen i Psykolognævnet. Det er Psykolognævnets erfaring, at mange borgere har hele eller en del af sit navn eller andre oplysninger om sig selv i sin e-mailadresse, som derfor kan gøre det muligt at identificere henvender.

Hvad gør man, hvis Psykolognævnet allerede har ens oplysninger?
Hvis Psykolognævnet allerede har modtaget oplysninger, der kan identificere en eller flere personer, er disse oplysninger en del af sagen i Psykolognævnet. Den autoriserede psykolog vil derfor som udgangspunkt få oplysningerne tilsendt, når psykologen modtager en kopi af sagens oplysninger i partshøring, eller hvis psykologen beder om aktindsigt i tilsynssagen.

Man skal kontakte Psykolognævnet og fortælle, at man ønsker at være anonym

Hvis man allerede har givet sine oplysninger til Psykolognævnet, men ønsker at være anonym, skal man kontakte Psykolognævnet og oplyse, at man ønsker at være anonym og samtidig give en begrundelse for, hvorfor man ønsker at være anonym.

Se eksempler på, hvordan man kontakter Psykolognævnet i afsnittene ovenfor om mundtlige og skriftlige henvendelser.

Hvorfor skal man oplyse, at man ønsker at være anonym?

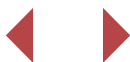
Som en del af Psykolognævnets arbejde med tilsynssager om autoriserede psykologer, skal Psykolognævnet sende oplysningerne i sagen til den psykolog, som sagen handler om. Det skyldes, at den autoriserede psykolog er part i tilsynssagen, og derfor har ret til at få viden om alle de oplysninger, Psykolognævnet har modtaget i den pågældende sag.

Man kan godt sende en anonym henvendelse om autoriserede psykologer til Psykolognævnet, men man skal være opmærksom på, hvordan man gør det.

4) Psykolognævnets kontaktformular kan findes på nævnets hjemmeside via linket her: [Kontaktformular til Psykolognævnet – Ankestyrelsen \(ast.dk\)](#)

Psykolognævnet er en tilsynsmyndighed – hvem kan kontakte Psykolognævnet? (fortsat)

- 5) Læs mere om betydningen af tidligere afgørelser (gentagelsesvirkning) i Psykolognævnets årsberetning 2020
- 6) Bekendtgørelse af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. LBK nr. 265 af den 25. februar 2022
- 7) Betegnelsen "personoplysninger" omfatter i denne sammenhæng alle former for oplysninger, der direkte eller indirekte kan identificere en fysisk person.
- 8) Betegnelsen "behandle"[1] skal i denne sammenhæng forstås som fx indhente, opbevaring, brug, begrænse eller slette personoplysninger.

Når Psykolognævnet modtager en anmodning om anonymitet, skal nævnet vurdere, om der er mulighed for at slette eller begrænse Psykolognævnets behandling af de oplysninger, der enten direkte eller indirekte kan identificere den person, der ønsker at være anonym. Med andre ord skal der tages stilling til, om Psykolognævnet kan begrænse, hvilke oplysninger, der sendes til den autoriserede psykolog.

Der er meget lidt praksis om, hvornår Psykolognævnet kan imødekomme et ønske om anonymitet, men praksis peger dog på, at der skal en rigtig god grund til, et sådant ønske kan imødekommes.

Sag om afslag på anmodning om anonymitet

Psykolognævnet har i en konkret sag givet afslag på et ønske om at være anonym.

Psykolognævnet modtog en e-mail fra en henvender om en autoriseret psykologs adfærd på sociale medier og adfærd som bisidder for en forælder ved et møde i en myndighed. Oplysninger i form af bl.a. navn og e-mailadresse på henvender stod i mailen, som nævnet modtog. I samme mail skrev henvenderen, at denne ønskede at være anonym.

Psykolognævnet havde således allerede modtaget oplysninger, der kunne identificere henvender. Derfor skulle nævnet vurdere, om ønsket om anonymitet kunne imødekommes.

Henvenderen oplyste til Psykolognævnet, at denne var bekymret for, om den autoriserede psykolog kunne finde på at fortælle den forælder, som psykologen var bisidder for, at henvenderen havde taget kontakt til Psykolognævnet og dermed, om denne forælder kunne finde på at reagere voldeligt over for to personer, der deltog i samme møde i myndigheden. Henvenderen var den ene af de to personer.

Psykolognævnet vurderede, at der ikke var oplysninger om konkrete forhold, der gjorde, at nævnet kunne undlade at give oplysninger, der kunne identificere henvenderen, til psykologen. Psykolognævnet henviste til, at psykologen som part i sagen skal kunne varetage sine interesser i forhold til Psykolognævnets tilsyn med dennes arbejde som autoriseret psykolog.

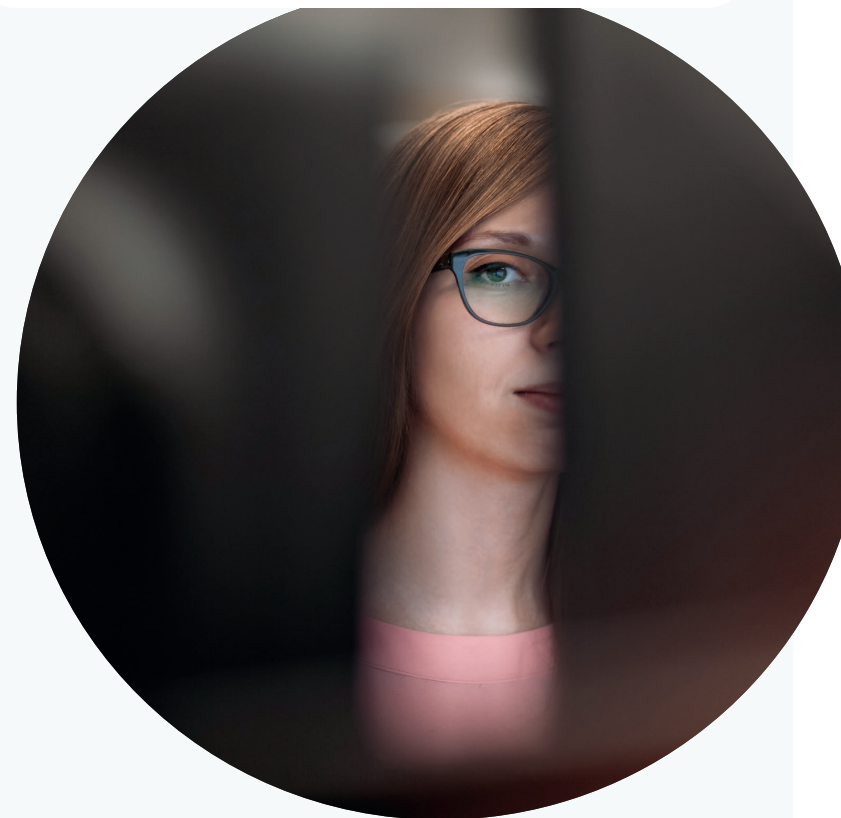
Oversigt over databeskyttelsesregler

Psykolognævnet tager stilling til anmodninger om anonymitet i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne:

- Databeskyttelseslovens § 5 og § 6 om behandling af oplysninger⁷.
- Databeskyttelsesforordningens artikel 5 og 6 om behandling af oplysninger⁸.

Reglerne handler om i hvilke tilfælde fx en myndighed som Psykolognævnet må bede om personoplysninger.

Hvis man er utilfreds med den måde, Psykolognævnet behandler personoplysninger på, kan man kontakte Datatilsynet.

Psykolognævnet er en tilsynsmyndighed – hvem kan kontakte Psykolognævnet? (fortsat)

Anonyme henvendelser begrænser Psykolognævnets mulighed for at rejse en sag og føre et effektivt tilsyn med autoriserede psykologer.

I begrundelsen henviste nævnet blandt andet til, at nævnet ikke havde modtaget oplysninger, der kunne dokumentere en konkret risiko for henvenderens eller andres sikkerhed i forhold til den pågældende forælder, som henvenderen var bekymret for ville reagere voldeligt.

Psykolognævnet kunne derfor ikke imødekomme henvenderens ønske om anonymitet.

Anonymitet har stor betydning for Psykolognævnets arbejde
Anonymitet kan have afgørende betydning for Psykolognævnets arbejde, fordi anonymiteten medfører, at Psykolognævnet har begrænsede muligheder for at starte en tilsynssag op og dermed tage stilling til en psykologs arbejde.

Årsagen er, at Psykolognævnets tilsyn indebærer en vurdering af, om autoriserede psykologer i konkrete tilfælde har opfyldt deres pligter efter psykologloven. Det kan fx være pligten til at være professionel i sin adfærd og i sit arbejde fx med at lave psykologiske undersøgelser og skrive erklæringer om sådanne undersøgelser. Derfor har Psykolognævnet brug for oplysninger om det arbejde, som psykologen har lavet i det enkelte tilfælde, fx en kopi af erklæringen om en forældrekompetenceundersøgelse eller en kopi af journalen om et samtaleforløb. Både erklæringen og journalen kan indeholde en beskrivelse af de undersøgte eller klientens navne og oplysninger om disse personers forhold, herunder helbredsforhold, familiemæssige forhold og eventuelle udfordringer socialt, kognitivt eller psykisk m.m.

Hvis Psykolognævnet ikke får oplyst navnet på den person, der har haft oplevelsen med den autoriserede psykolog, har nævnet ikke mulighed for at bede om de relevante oplysninger fra psykologen, og dermed kan nævnet ikke tage stilling til, om psykologens arbejde lever op til reglerne.

Konfliktmægling

Af Trine Marie Langberg Pedersen

Det fremgår af psykologlovens § 2 a, stk. 1, at Psykolognævnet fører tilsyn med faglig virksomhed, der udføres af autoriserede psykologer og med autoriserede psykologers egnethed til udførelsen af erhvervet.

Psykolognævnet har i 2022 behandlet to henvendelser fra borgere, der har været utilfredse med to autoriserede psykologers arbejde som konfliktmæglere. I begge sager afholdt nævnet sig fra at foretage en vurdering af det konkrete arbejde, da det efter de foreliggende oplysninger ikke var underlagt nævnets tilsynskompetence.

I begge sager bemærkede Psykolognævnet, at det er særdeles vigtigt som psykolog at tydeliggøre rollen som konfliktmægler, så der ikke er risiko for, at der kan ske, eller det kan opleves som en sammenblanding af rollerne som psykolog og konfliktmægler.

Sag nr. 1

Den autoriserede psykolog, der var omdrejningspunkt for henvendelsen i sagen, var ansat som konfliktmægler ved et boligselskab. Sagen omhandlede et konfliktmæglingsforsøg mellem nogle beboere på et kollegie, som boligselskabet administrerede. En af beboerne var utilfreds med udførelsen af opgaven og havde henvendt sig til Psykolognævnet, da det var dennes opfattelse, at psykologen havde udført faglig virksomhed i psykologlovens forstand.

Psykologen oplyste, at arbejdet i den konkrete sag havde bestået i et kort indledende møde med beboeren i boligselskabets lokaler med henblik på en vurdering af, om der var grundlag for en konfliktmægling, og at der ikke havde været nogen form for psykologfaglig virksomhed. Psykologen oplyste også, at det på mødet blev klart, at beboeren ikke var interesseret i konfliktmægling.

I henvendelsen var det anført, at psykologen kontaktede beboeren som konfliktmægler for boligselskabet, og at beboeren havde sagt ja til at tale med psykologen i den tro, at der var tale om en psykologsamtale.

Det var nævnets vurdering, at psykologens arbejde efter de foreliggende oplysninger ikke var underlagt nævnets tilsyn.

Sag nr. 2

I sagen havde psykologen efter opdrag fra en domstol haft til opgave at holde et antal konfliktmæglingssamtaler mellem et forældrepar undervejs i en retssag om samvær, hvor psykologen forinden havde virket som børnesagkyndig. Retten oplyste, at konfliktmæglingsforløbet foregik i fortrolige rammer, og at retten derfor ikke modtog oplysninger om indholdet eller udfaldet af forløbet.

Den ene forælder, der specifikt havde ønsket den pågældende psykolog som konfliktmægler i sagen, henvendte sig til Psykolognævnet, da det bl.a. var dennes opfattelse, at psykologen havde været partisk til fordel for den anden forælder, og at forløbet havde gjort forælderen dårligere.

Psykologen oplyste, at baggrunden for dennes konfliktmægling var en uddannelse som konfliktmægler ved Center for Konfliktmægling.

Det var nævnets vurdering, at Psykolognævnet under de foreliggende omstændigheder ikke havde tilsynskompetence. Nævnet kunne dermed ikke forholde sig til indholdet af det arbejde, psykologen havde udført som konfliktmægler efter det konkrete opdrag fra retten.

Ekstern supervision kan i visse tilfælde gives inden for samme organisation

af Trine Marie Langberg Pedersen

For at blive autoriseret psykolog skal man gennemføre den praktiske uddannelse til autorisation¹.

I henhold til Psykolognævnets forretningsorden er det sædvanligvis Psykolognævnets sekretariat, der træffer afgørelse i sager om autorisationsansøgninger og vurderer, om en ansøgers praktiske uddannelse lever op til kravene i retningslinjerne. Sekretariatets afgørelser kan påklages til Psykolognævnet².

Hvis en autorisationsansøgning viser sig at indeholde en problemstilling af principiel karakter, vil sagen typisk blive afgjort af Psykolognævnet som første instans.

Psykolognævnet har behandlet en del autorisationsansøgninger i 2022 om samme principielle problemstilling. I sagerne ønskede ansøgerne at medregne et supervisionsforløb som eksterne, selv om supervisor og ansøger var ansat i samme organisation og dermed underlagt samme overordnede ledelse.

Kravene til ekstern supervision

Efter Psykolognævnets retningslinjer er det bl.a. et krav, at psykologen har modtaget minimum 40 timers supervision ved samme eksterne supervisor.

Formålet med den eksterne supervision er at tilføre den praktiske uddannelse en dimension og bredde, som ikke på samme måde kan opnås ved intern supervision.

Ved ekstern supervision får man kendskab til andre faglige synspunkter, andre arbejdsmetoder og et andet arbejdsmiljø end det, der er på ens arbejdsplads.

Ved ekstern supervision kommer supervisor og superviserand fra to forskellige psykologfaglige arbejdsmiljøer. Det vil sige, at supervisor arbejder på en anden arbejdsplads end superviseranden.

Med "anden arbejdsplads" forstås, at:

- der er administrativ og faglig adskillelse mellem de to arbejdspladser,
- der er forskellig faglig ledelse og forskellige kollegagrupper
- supervisor og superviseranden ikke har tæt kontakt arbejdsmæssigt og kollegialt, dvs., at der ikke holdes fælles faglige møder, fælles undervisning, fælles frokost mv.
- der ikke i øvrigt er tæt kontakt mellem supervisor og superviseranden uden for arbejdspladsen.

Geografisk afstand kan også have betydning, men er ikke afgørende for vurderingen af, om der er tale om to forskellige arbejdspladser.

Hvis der kan opstå tvivl om, hvorvidt ovenstående kriterier er opfyldt, skal ansøger vedlægge en uddybende redegørelse for sin opfattelse af, at supervisor er ekstern. Redegørelsen skal underskrives af supervisor og evt. en arbejdsgiver.

1) Psykolognævnets retningslinjer for den praktiske uddannelse til autorisation.
2) § 3, stk. 2 i Bekendtgørelse om forretningsorden for Psykolognævnet (retsinformation.dk)

Ekstern supervision kan i visse tilfælde gives inden for samme organisation (fortsat)

Baggrunden for nævnets behandling af sagerne

Ifølge nævnets langvarige praksis har det også før 2022 været en mulighed at medregne ekstern supervision i samme organisation i det omfang, at der var tilstrækkelig adskillelse mellem supervisor og supervisanden.

Foranlediget af en konkret ansøgning modtaget i 2022 ønskede nævnet imidlertid at påse denne praksis, hvorfor alle sager med den pågældende konstruktion blev behandlet af nævnet i den første halvdel af 2022.

Den konkrete ansøgning omhandlede supervisionsforløb hos to forskellige supervisorer, der begge var ansat i samme organisation som ansøger i form af et børne- og ungepsykiatrisk center i samme region. Den ene supervisor var angivet som intern, mens den anden var angivet som ekstern supervisor. I en supplerende redegørelse for baggrunden for denne forskel fremgik det, at den eksterne supervisor og ansøger var ansat på hver sin matrikel, men havde samme chefpsykolog, som samtidig var ansøgers interne supervisor. Sagen blev derfor forelagt nævnet med henblik på en vurdering af, om der var tilstrækkelig faglig adskillelse mellem ansøger og den supervisor, der var anført som ekstern, når de begge var underlagt samme chefpsykolog.

Baseret på de oplysninger nævnet havde om chefpsykologens funktion vurderede nævnet, at supervisor ikke kunne betragtes som ekstern i relation til den konkrete ansøger. Supervisionsforløbet kunne derfor ikke medregnes til opfyldelse af kravet om i alt 40 timers ekstern supervision ved samme supervisor. Ansøger opfyldte ikke dette krav i retningslinjerne og fik derfor afslag på autorisation.

Chefpsykologen havde under sagens behandling forsøgt at sende en uddybende redegørelse for sin funktion, men denne var imidlertid ikke kommet frem til nævnet, inden der blev truffet en afgørelse i sagen. Efter sagens afgørelse modtog nævnet redegørelsen, der bl.a. tydeliggjorde, at chefpsykologens funktion var en stabsfunktion, der primært vedrørte organisering og koordinering, og at chefpsykologen ikke på nogen måde var involveret i den daglige eller faglige drift på de enkelte matrikler. Der var en faglig koordinator på hver matrikel, hvor chefpsykologen fungerede som sådan på ansøgers matrikel og derfor også var anført som intern supervisor.

På den baggrund genoptog nævnet sagen og traf afgørelse om, at der var tilstrækkelig faglig adskillelse mellem supervisor og supervisand til trods for, at de begge havde samme chefpsykolog. Supervisor kunne derfor betragtes som ekstern i relation til den konkrete ansøger, der på den baggrund kunne meddeles autorisation.

Eksempler på organisationer og de afgørende kriterier

De organisationer, der har været omdrejningspunktet i sagerne, har fx været børne- og ungeforvaltninger i forskellige kommuner og børne- og voksenpsykiatrien i forskellige regioner.

Supervisor og ansøger har i sagerne således været ansat i samme store organisation og arbejdet inden for samme fagområde, som fx børneområdet, men i praksis udført arbejdet på forskellige arbejdspladser og i forskellige faglige arbejdsmiljøer.

I sagerne har nævnet bl.a. lagt vægt på, at

- supervisor og ansøger var ansat i hver sin afdeling i organisationen
- supervisor og ansøger havde forskellige arbejdsadresser
- supervisor og ansøger refererede til hver sin afdelingsledelse og havde forskellig faglig ledelse
- supervisor og ansøger hørte til hver sin kollegagrube
- supervisor og ansøger ikke i øvrigt havde tæt kontakt til hinanden.

Efter en konkret vurdering af ovenstående har nævnet vurderet, at der i sagerne var tilstrækkelig faglig adskillelse mellem supervisor og supervisand, og at de konkrete supervisionsforløb derfor kunne medregnes som eksterne.

Den uddybende redegørelse for den faglige adskillelse

Hvis ansøger har angivet en supervisor som ekstern, selv om supervisor er ansat i samme store organisation, skal der til ansøgningen være vedlagt en uddybende redegørelse for, hvorfor supervisor må betragtes som ekstern.

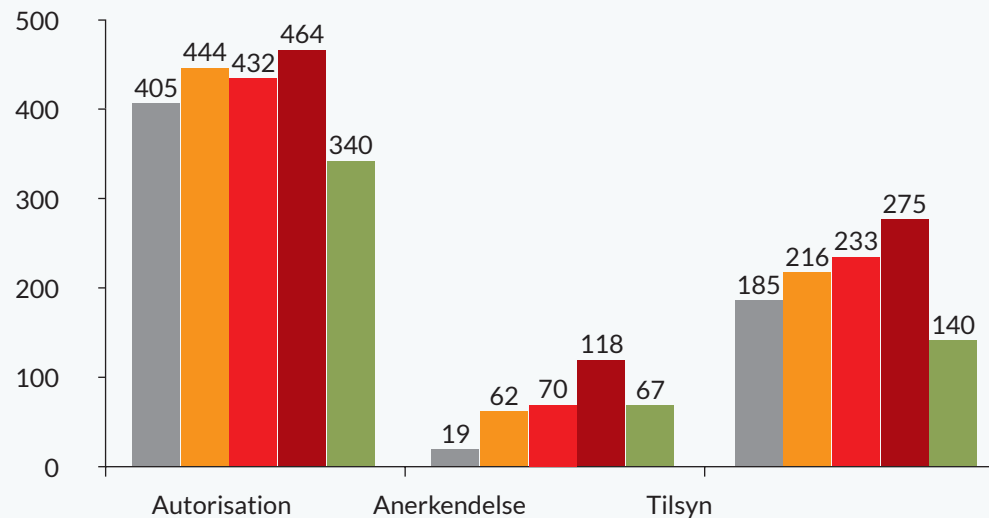
A photograph of a desk with various office supplies. In the foreground, there is a black Logitech mouse and a black pen with a white tip. In the background, there is a calculator and a notebook with a pencil resting on it. The entire scene is overlaid with a semi-transparent red filter.

Tal og figurer

Statistikken er opdateret, og der kan være enkelte justeringer i forhold til nævnets tidligere årsberetninger.

Figur 1

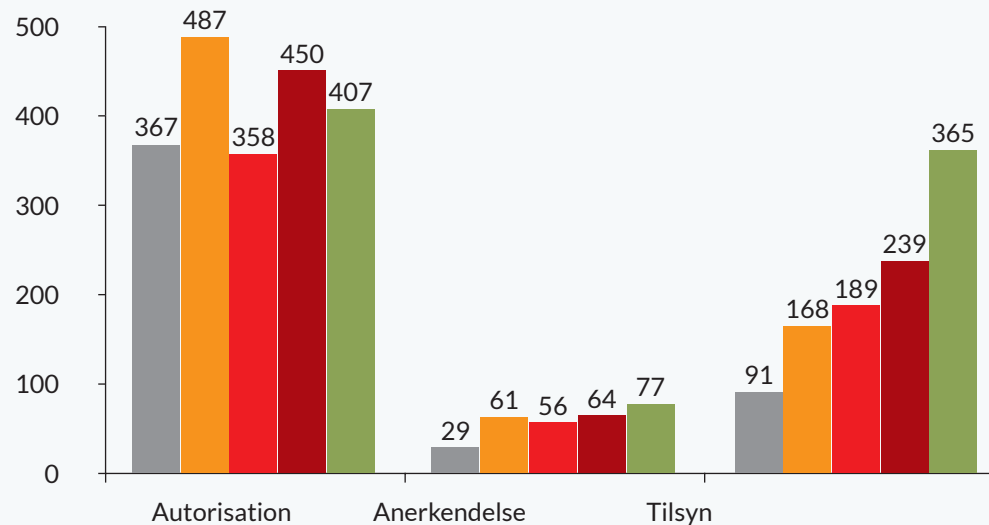
Antal modtagne sager i
Psykolognævnet

Note: I 2018 og 2019 er der 3 sager med sagsemne "Henvendelser". Til modtagne sager anvendes "indkommet dato". Dvs. sagerne regnes med i det år, hvor de er fuldt oplyste. Genoptagne sager regnes med i det år, hvor de er genoptaget.

Figur 2

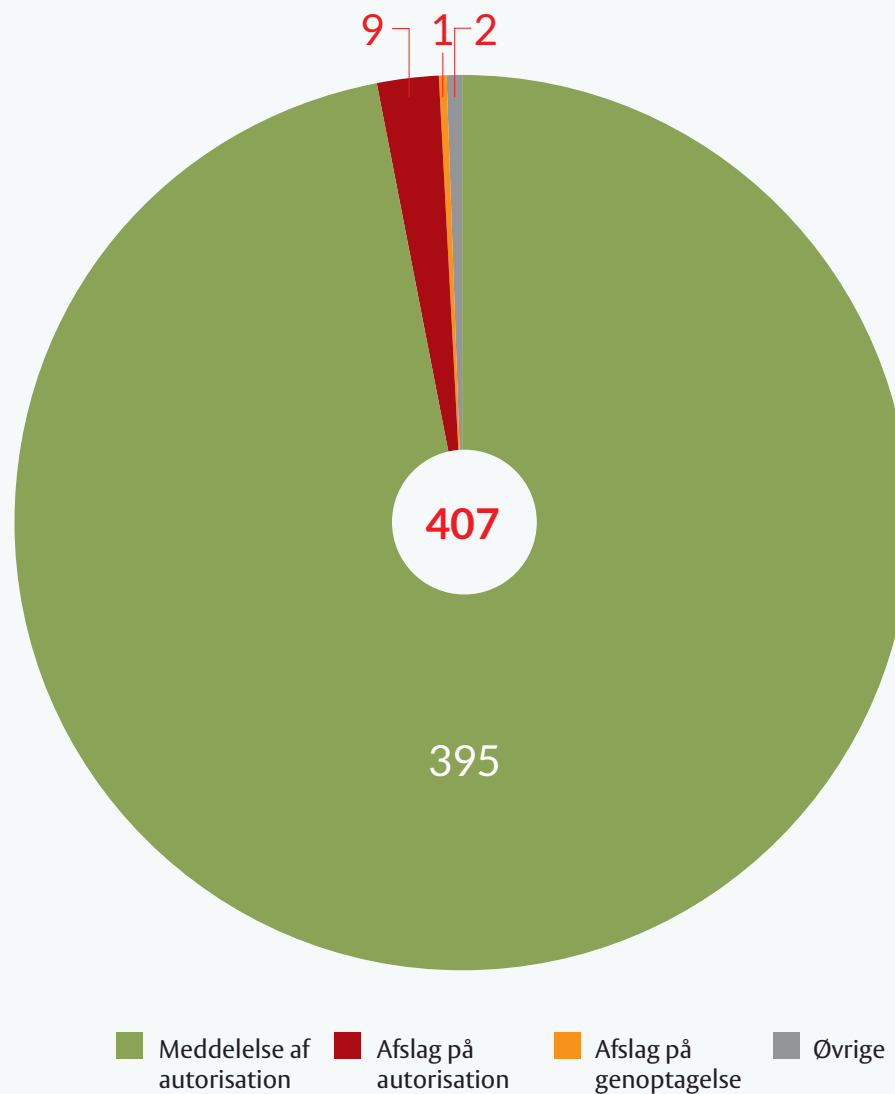
Antal afgjorte sager i
Psykolognævnet

Figur 3

Udfald: Autorisationssager
2022

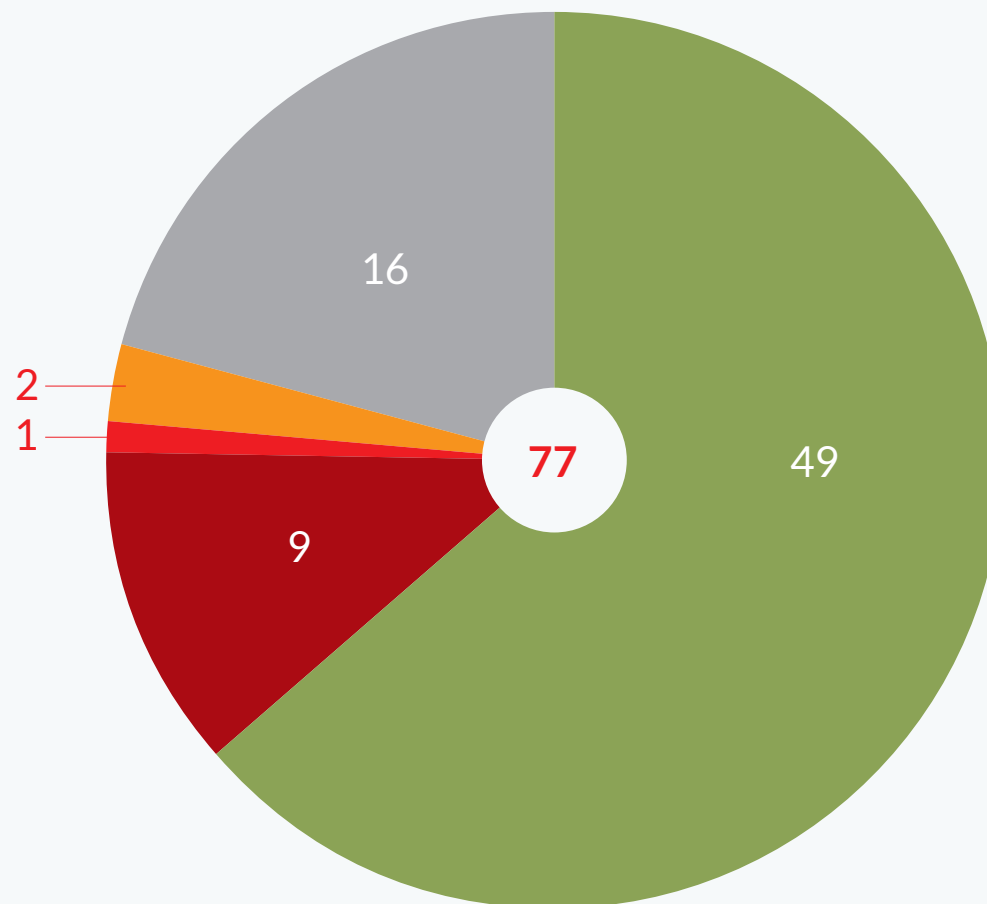

Note: De to sager under "Øvrige" i 2022 fordeler sig med, at den ene sag var med "Særlig lukningsårsag" og den anden sag var med "Sagen henlagt".

Figur 4

Udfald: Anerkendelsessager
2022

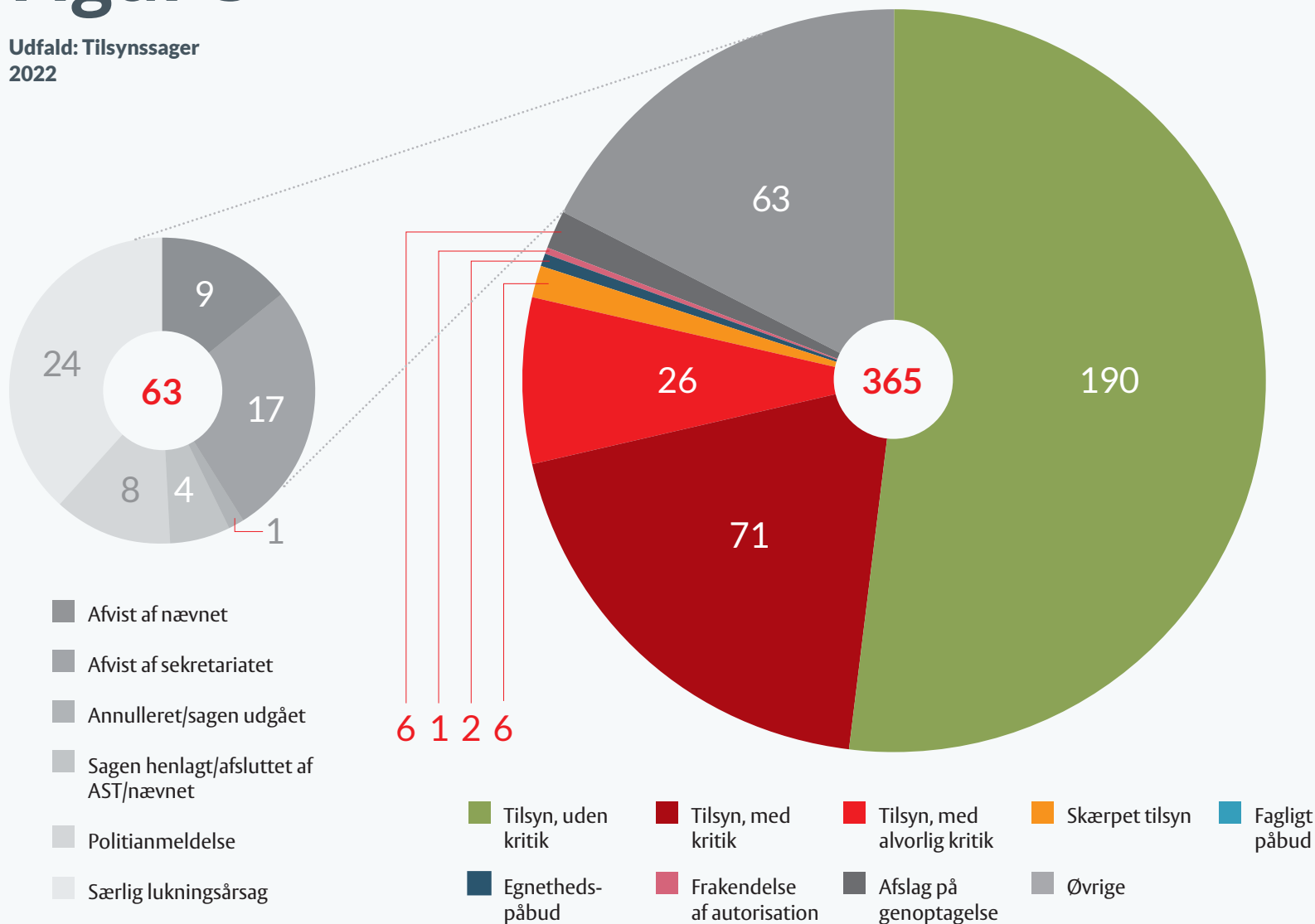

Note: Af de 16 sager under "Øvrige" i 2022 var 15 sager med "Særlig lukningsårsag" og én sag var med årsagen "Afvist af sekretariatet".

Figur 5

Udfald: Tilsynssager
2022

Note: Øvrige består i 2022 af følgende sagsudfald: "Afvist af nævnet", "Afvist af sekretariatet", "Annuleret/sagen udgået", "Særlig lukningsårsag", "Sagen henlagt" og "Politianmeldelse". Se fordeling i diagrammet til venstre.

